

kona šestinedělkám přiznati toliko nárok na šestinedělské podpory beze zřetele k tomu, zdali stav jejich vyžaduje sebe intensivnější lékařské pomoci. Předpisy § 6, bodu 3. a 4. nemají jiného významu, než zvýšení sociální péče na ochranu mateřství (nález Nejv. správ. soudu z 9. 9. 1925, č. 16.677/25).

K § 3 n. z. K pojmu »veřejný fond«. Zahradník zemědělské, ovocnářské a vinařské školy není zaměstnancem veřejného fondu. Veřejnými fondy míněny jsou — ne-li vůbec jen fondy státní — tedy najisto jen fondy, které jak svým účelem, tak především i svou organizací jsou fondům státním podobny, t. j. jsou takové podstaty majetkové, jež jsouce platným právním řádem určeny k tomu, aby byly hospodářským podkladem pro plnění některých úkolů, jež veřejná správa na se vzala, jsou podrobeny správě orgánů moci veřejné, takže staly se článkem v organizaci veřejné správy. Pojem veřejného fondu vyžaduje především, aby tu byla podstata majetková, z jejíhož výtěžku a příjmů určité úkony veřejné správy se hradí. Předpoklad ten není dán v konkrétním případě u zemědělské, ovocnářské a vinařské školy (soukromé s právem veřejnosti), poněvadž není tu takové majetkové podstaty, jako zvláštní fond organisované, nýbrž škola je udržována z různých prostředků, z převážné části ze subvencí státu, země, okresu a zúčastněných obcí a ze školného žáků (nález Nejv. spr. soudu z 9. 9. 1925, č. 16.679/25; srv. též nálezy Nejv. spr. soudu ze 17. 4. 1924, č. 4096/23 a č. 6486/22 v Soc. Rev. roč. 1924, str. 279 a násl.).

K § 8, posl. odst. n. z. K pojmu »porodnice«. Tento předpis (§ 8, posl. odst. n. z.) nezproštuje nemocenské pokladny povinnosti hraditi útraty za ošetřování jejich členů při porodu vůbec, nýbrž jen pokud ošetřovací útraty vznikly v porodnicích, t. j. ústavech, které jako takové jsou zvláště organisovány (nález Nejv. spr. soudu z 9. 9. 1925, č. 16.677/25).

K § 1, 31, 32 a 33 n. z. Faktický pojistný poměr. Tím, když zaměstnavatel svého zaměstnance u okresní nemocenské pokladny — byť i v nesprávném domnění, že jest podle zákona pojištěním povinen — k nemocenskému pojištění přihlásil a pokladna přihlášku vzala na vědomí, založen byl mezi stranami pojistný poměr se všemi důsledky, které k němu pojí zákon o nemocenském pojištění. Znění zákona (§§ 31, 32 a 33 n. z.) mluví ovšem pro stanovisko ministerstva soc. péče, že použití §§ 32 i 33 n. z. předpokládá, že pojistná povinnost zaměstnance podle § 1 n. z. je dána. Přes to setrval Nejv. spr. soud na právním názoru vysloveném již v nálezu z 6. 10. 1924, č. 2462/24 a z 30. 5. 1925, č. 11.057/25 (viz Soc. Rev. roč. 1925, str. 425; pozn. pis.), z důvodů tam uvedených a vycházeje z další úvahy, že zákon v těchto předpisech upravuje normální případy, kdy není na sporu pojistná povinnost. Z téhož hlediska posuzuje Nejv. spr. soud i tento případ, když jak přihlašující zaměstnavatel, tak i pokladna přihlášku přijímající byly souhlasného názoru, že pojistná povinnost podle § 1 n. z. je dána, když mezi nimi vůbec nebylo sporu o pojistné povinnosti. Takovouto souhlasnou vůlí stran nastává presumpce, že zákonné předpoklady pojistného poměru tu jsou, nastávají tedy i všechny důsledky pojistného poměru, které zákon k poměru tomu v §§ 31 až 33 n. z. pojí. Poměr ten zůstává pojistným po-

měrem až do té doby, dokud nebyl rozváznán řádným způsobem ve smyslu § 31, anebo souhlasnou vůlí stran, nebo konečně rozhodnutím kompetentního úřadu, že pojistné povinnosti není (nález Nejv. spr. soudu z 5. 10. 1925, č. 18.473/25).

K § 181 zák. čl. XIX. z r. 1907. Námitky proti rozhodnutí správy pokladny. Podací místo. Cit. § 181 ustanovuje v odst. 2 stejně jako § 10 min. nař. č. 13.101 z r. 1917, resp. § 18 min. nař. čís. 4790 z r. 1917, že odvolání do rozhodnutí předsednictva pokladny mají býti podána u pokladen, proti jichž rozhodnutí směřují. Podle těchto předpisů musí tedy odvolání (námitky) do platebního příkazu o nemocenských příspěvcích pojistných, aby mohlo býti uznáno za včas podané, býti podáno v 15denní lhůtě u pokladny, jež platební příkaz vydala. Tento zákonný požadavek nemůže býti nahrazen tím, že odvolání (námitky) dojde v odvolací lhůtě k úřadu, rozdílnému od podacího místa, zákonem stanoveného, třeba to byl úřad, který je povolán o opravném prostředku meritorně rozhodovati. Podle § 5 výnosu bývalého uh. ministerského předsedy z 18. 12. 1901, č. 4600, provádějícího zák. článek XX. z r. 1901, je sice povinností úřadu, zaslati apelaci, která nepřísluší u něho byla podána, hned příslušnému úřadu, předpis ten však dodává, že zaslání to se stává na nebezpečí strany, a proto jí připadá k tíži zmeškání, které povstalo opomenutím úřadu (nález Nejv. spr. soudu z 12. 9. 1925, č. 16.979/25).

Řízení před Nejv. správním soudem. Nejvyšší správní soud vázán jsa zásadně skutkovou podstatou naříkaného rozhodnutí (§ 6, odst. 1. zákona o správním soudě), není v důsledku této zásady povolán samostatně hodnotiti výsledky průvodního řízení správními úřady provedeného. Může podrobiti je své kontrole jen potud, pokud by snad úřad překročil hranice všeobecných nebo pro určitý případ stanovených zásad procesních. Poněvadž však řízení průvodní ve věcech správních ovládáno je zásadou volného hodnocení průvodů, musí se kontrola soudní omeziti jen na otázku, zdali řízení je snad procesně vadné neb neúplné a zdali provedené průvody činí logicky vůbec možný skutkový závěr, k němuž žalovaný úřad dospěl (nález Nejv. spr. soudu z 12. 9. 1925, č. 16.980/25).

K § 23, odst. 7. (též § 18, odst. 4.) úr. zák. Povinnost úrazové pojišťovny dělnické doručovati své výměry též orgánu stát. dozoru. Příkaz, vydaný ministerstvem sociální péče úrazové pojišťovně, aby své předpisné výměry doručila též orgánu státního dozoru, nemá povahy nějakého rozhodnutí neb opatření, jenž by se dotýkal právní sféry úr. pojišťovny jakožto subjektu práv. Příkaz ten byl by jen interním poukazem, řízeným na pojišťovnu v její funkci jako orgánu veřejné správy, který zřejmě z rámce oněch povinností z této funkce vyplývajících nevybočuje, a který by také z této příčiny pojišťovnou před Nejv. správ. soudem vůbec v odpor brán býti nemohl. V takovém příkazu nebylo by konečně lze spatřovati ani nějaký právní moci schopný výrok o přípustnosti podání námitek proti výměrům pojišťovny se strany zmíněného orgánu stát. dozoru (nález Nejv. spr. soudu z 9. 9. 1925, č. 16.678/25).

K § 181 zák. čl. XIX. z r. 1907. Řízení restituční pro zmeškanou lhůtu. Podle § 9 zák. čl. XX. z r. 1901 připouští se ospra-